

ΑΠ' ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟ

Ο επιλοποιός και... φιλόσοφος Μήλας, ο παλιός εκείνος τύπος των Αθηνών, περί του οποίου γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, δεν έχωνε την κοινωνία της εποχής του και δεν έπαινε να την κατατροφή και να την καταδικάζει. Έπειδή δε δεν μπορούσε να συζητήσει ο ίδιος, έλεγε τις εμπνεύσεις του στο γνωστό ποιητή Δημ. Κόζζων, ο οποίος έσκαίριε σχετικές απάντες.

— Μόνον με την σάτυρα, έλεγε ο Μήλας, θα διορθωθούν τα κακά, τα οποία παρουσιάζει η κοινωνία.

Έτσι εμπνευσμένος ο Κόζζων από τον Μήλα, έγραψε για τις Απέχθες μία κοινωνική σάτυρα, τς «Πανελλήνιο Φρενοκομείο». Ο Μήλας έγραψαι τότε ένα άπορηχάτιο άσμα, επί του οποίου έφορτώθηκε το φρενοκομείο αυτό.

Στο Πανελλήνιο Φρενοκομείο έπάζοναν όλες η εκδηλώσεις της τότε Έλληνικής ζωής και όλοι οι τύποι της πολιτείας και της κοινωνίας, από τον παπά μέχρι τον άγγελόφιλικο και από τον προθηκοπώτη μέχρι τον κτηνίατρο. Είνε αδύνατον δε να φαντασθήτε πόσο γέλιασε τότε ο λαός με το άσμα αυτό.

Σας παραθέτουμε μερικάς στίχους του παπά του Φρενοκομείου, ο οποίος έλεγε :

Από τότε που άδικια
κυβερνά τη γη
Πάνε παύ τα πετραχειλία
πάνε κι οι λαγοί !...
Παύ κι τα ετερχαίμενα χρώτια
πούντα βρε παιδιά,
πουχα κάθε έβροδομά
νέα πλάσιά.
Πάντα κόνις, πάντα τέφρα
πάντ' άπαιτιά.

Και άπαντούσαν οι λοιποί παράφορες :

— Στρογγυλός, πλάπ, ο κόμοος
και κτρακαλά !..

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΡΑΣΙ

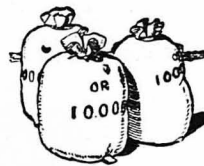
Κάποιος φίλος του κρησίου έκανε τους έξης σολογισμούς :

— Το καλό κρασί κάνει καλή άμια το καλό άμια φέρνει καλή διάθεση η καλή διάθεση γεννά καλές σκέψεις η καλές σκέψεις γεννούν τις καλές πράξεις η καλές πράξεις φέρνουν τον άνθρωπο στον όρανο. Συμπέρασμα: Το καλό κρασί οδηγεί τον άνθρωπο στον Παράδεισο !..

σολογιστή. Με χέρι έλαφο άποφάσισε για τη ζωή και για το θάνατο των έτηροχων της, έτοιμη μέσα σε μία ώρα ν' αλλάξει γνώμη, και κανόνες τις ύποθέσεις του Κράτους με την ίδια επιλοιοτήτητα με την οποία όργωνε και τις μικρές διασεδάσεις του γυναικονίου της. Παρ' όλη την όμορφιά της, ήταν άτακτη ως βασίλισσα, λίγο ζωντή, πολύ ματαδόξη, πεσιαστικά, παιδαριώδης, εμετάβολη, πολύ έπιδεικτική στην κολακεία. Ένα κομπλιμέντο της άνοιγε τη διάθεσι για μία ήμερα. Γοητευόταν όταν μιλούσαν για την άσφαλιότητα της οικογενείας της και για τη δόξα του θείου της Βασιλείου, και περισσότερο ακόμα όταν μιλούσαν γι' αυτήν την ίδια. Έτσι καθώς ήταν, δεν άργησε να γίνει ένα παιγνίδι στα χέρια των αυλικών, οι όποιοι της έλεγαν ότι, μόλις την έβλεπαν, τους ετόφλωνε η όμορφιά της. Ήταν σπατάλη η ίδια και πολύ γεναιοδωρή προς τους άλλους, και έτσι έξοδε με άσπαιτία. Ήταν όμοια και στιγμής που γινόταν άδυσπότηη και σκληρή. Ήταν, τέλος, σαν καλή Βυζαντινή, έξαιρετικά εύθεσης. Πάνω άπ' όλα όμως ήταν εκ άρσεως τευπέλα. Η δημοσιές ύποθεσις την έληπταν, μα και τα εργόχειρα δεν την ένδιεφραν περισσότερο. Δεν της άρεσε ούτε να γεννά, ούτε να θάφνει, ούτε να πλάει. Έμενε επί ώρες ολόκληρες ξαπλωμένη, χωρίς να κάνει άπολύτως τίποτε.

Πολύ περηφανή για την όμορφιά της η Ζωή, και ξέροντας ότι τίποτε δεν μπορούσε ν' αντίσταθι σ' αυτή και μανιώδης συγχρόως γιατί είχε χάσει μέσα στο γυναικονιότη της φρωατόρα χρόνια της νεότητός της, έιέελε στα πενήνια της χρόνια να νευθίη την Αβήλ και το Βυζαντιο με το θορυβο των σκανδάλων της, στα όποια οίχτηκε τόσο άσυγκράτητη, ώστε πολλοί συγχρόνοι της άμφέβαλαν για την καλή της διανοητική κατάστασι.

Αλλά γι' αυτά θα μιλήσουμε στο προσεχές.

ΕΙΝΕ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΑ ΠΑΥΤΗ :

Η ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΡΟΚΦΕΛΛΕΡ

Τι τρξάει ο βεθόλευτος Άμερικανός. Ο πλουσιότερος και δυστυχέστερος Άνθρωπος του κόσμου. Ζωή διαρκούς άγανάτης. Έν τω μέσω πανταίων κινδύνων. Φρεβρά ντεκτεβί, ηλεκτρικά κουδούνια, φαξαρίες και κακχοριζικίες. Ούτε ο Χαμίτ έσαι. Πώς διηγείται ο ίδιος το μαρτύριό του.

— Για το Θεό ! Μην τυχόν και γίνετε παύ σας πλούσιοι !..

Έτσι είπε στους δημοσιογράφους που πήγαν να τον πάρουν συνέντευξη στην γραφή της 85ης επέτειου του ο Τζων Ρόκφέλλερ, ο βασιλεύς των πετρελαίων και πλουσιότερος Άνθρωπος του κόσμου.

— Χάρις στην εργατικότητα μου και τις ύποθεσις μου, είπε ο Ρόκφέλλερ, κατορθώσα, έπειτα από εντατική και άδύνατη εργασία 65 ολόκληρων ετών, να δημοσηρήσω μία περιουσία σχεδόν απείρη. Και όμως, πιστέψτε με, Δεν είνε καθόλου εύχρηστο πράγμα το να είνε κανείς πλούσιος, δηλαδή παρικόλο πλούσιος. Ζη μια ζωή μαρτυρική. Έγώ άν τυχόν σήμερα ξαναγεννηθών μία νέος είκοσι ετών, δεν θα έστρεφα καθόλου την προσοχή μου για την δραστηριότητά μου, στο να γίνω πλούσιος. Θα προσπαθούσα να γίνω άτιμώτατο άλλο, να γίνω μέγας σ' όποιοδήποτε άλλο κλάδο της κοινωνικής δράσεως και όχι στο να συσσωρευθώ πλούτη. Η ζωή του πλούσιου, του πλού πλουσιού, είναι, πιστέψτε με, μία ζωή μαρτυρική.

Είνε λοιπόν δυστυχισμένος ο Ρόκφέλλερ ; Έτσι φημίσαι...

Ο βασιλεύς των πετρελαίων, ο Άνθρωπος που είνε ένας από τους τρεις πλουσιότερους Άνθρώπους του κόσμου, είνε συγχρόως και από τους πιο κωμικώτατους που υπάρχουν στην όβηλη.

Έκτος του ότι πάσχει από κωμικό του στομάχου

— που είνε άνιστη και φρενη άρροσταία—είνε συγχρόως άπορηχόμενος να λαβάρη γήλια διού μέτρα έναντιον των δολοφόνων, των κλεπτόν και έναντιον άκόμη εκείνων!.. που τον σπαιτωθών, τον θανατώνουν και του γινονται διαρκώς κονουτή !..

Αυτή πράγματι ο Τζων Ρόκφέλλερ είνε από τους πιο δημοφιλείς Άνθρώπους των Ήνωμένων Πολιτειών, χωρίς στην εργατικότητα του και πρό πάντων χωρίς στις άδύνατες και άήτητες άγανθοειρίες του. Το ένα τρίτον περίπου της μεθοδούς περιουσίας του ο Ρόκφέλλερ το έχει διαθέσει για άγαθοποιές σκοπούς: Την ίδρυσι και συντήρησι νοσοκομείων, ασύλων, πανεπιστημίων, έπιστημονικών ίνστιτούτων. Μεταξύ των άλλων έχει δώσει και έκαιον πενήνια έκτακτομείρια δολάρια για την ίδρυσι και συντήρησι ενός ασύλου για τους ήττητας του πνεύματος.

Δεν τοίματι να βγη έλευθερα στους δρόμους, έστοι και με το αυτοκίνητό του, γιατί μόλις τον μαρτυθών, τον τρυφώνουν άμέσως χιλιάδες κόσμου. Δεν τοίματι να πη ένα ποτήρι όσσο, γιατί ξέρει ότι, έπειτα από μισή ώρα, όεις η έμερωδής θα το διαλαίησουν στα πέματα των Ήνωμένων Πολιτειών. Οσάκις ταξιδεύει είνε άναγκασμένος να μένη χρονίος στην αίθουσα, ... των άποσπασών, για ν' άποφύγητι τις εκδηλώσεις των θαυμασιών του, καθώς επίσης και τις έπιθέσεις των λωποδότην και των δολοφόνων. Έναντιον των τελευταίων ο Ρόκφέλλερ έχει στατολογίως έκονοτάδες δοκιμασιμένον ντεκτεβί, άπ' τους τιμοτήρους και ικανοτήρους των Ήνωμένων Πολιτειών, οι όποιοι τον φοροθών άφρητα νυχιη μέρων και όταν βγαίνει έξω και όταν άκόμη βρίζεται στην κωμική του η στο γαμείο του. Ο Ρόκφέλλερ ποτέ του δεν κάθεται στο παράθυρο με την πλάτη προς τα έξω, από φόβο μήπως του έλθη ξαφνικά καμιά σφαίρα.

Έκτος αυτού όλο το μέγαρό του και οι κρητι του είνε ξεροδιασέμενο κι ένα τεράστιο και πολύπλοκο δίχτυ ηλεκτρικών κενδοθύντων και μηχανισιών ασφαλείας έναντιον των λωποδότην και δολοφόνων έπιθέσεων. Τα μηχανήματα αυτά έξελίγονται άνελλιώς κάθε πρωί και διαρκώς βελτιώνονται σύμφωνα με τις τελευταίες έφευρήσεις.

Άλλο τρομερότερο μαρτύριο για τον Ρόκφέλλερ είνε το ζήτημα της τροφής. Ο καθένας φαντάζεται ότι ο Άνθρωπος αυτός, άπόρ έχει τόσο μεγάλη περιουσία, θα τρώη τα περισσότερα και σπανιότερα φαγητά. Αι, λοιπόν ! Τίποτε άπ' όλα αυτά. Τρώει μόνον γάλα και παξιμάδια και πίνει νερό άγνό ! Και το χειρότερο είνε ότι και το γάλα και τα παξιμάδια και το νερό, πριν φθάσουν ός τα χείλη του, πρέπει να τα δοκιμάσουν πρώτα πέντε Άνθρωποι της έμπιστοσύνης του, μήπως τυχόν είνε δηλητηριωμένα. Βίος άβίωτος δηλαδή.

